

3. Sjúkratryggðir, aðrir en elli- og örorkulífeyrisþegar, skulu greiða kr. 300 fyrir hverja komu til rannsóknar á rannsóknastofu og vegna rannsókna á sýni sem sent er til rannsóknar í rannsóknastofu. Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða kr. 100, sbr. þó 5. tl.
4. Sjúkratryggðir, aðrir en elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða kr. 300 af kostnaði við hverja komu til röntgengreiningar. Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða kr. 100 fyrir hverja komu, sbr. þó 5. tl.
5. Á hverju almanaksári skulu elli- og örorkulífeyrisþegar þó aldrei greiða hærri fjárhæð en kr. 3.000 vegna heimsókna til sérfræðinga, rannsókna og röntgengreininga.

Þegar reikningur er gerður til sjúkratrygginga fyrir sérfræðilæknishjálp, rannsóknir og röntgengreiningu skal draga greiðslu sjúkratryggðra frá umsömdu eða ákveðnu heildarverði vegna þessara þátta. Innifalinn í greiðslu sjúkratryggðra er kostnaður vegna hvers kyns einnota áhaldna, umbúða og þess háttar. Því er óheimilt að krefja sjúkratryggðra um sérstaka greiðslu vegna þessa kostnaðar.

Greiðslur sjúkratryggðra á kostnaði við sjúkraflutninga.

4. gr.

Hámarksfjárhæð sem sjúklingur skal greiða fyrir sjúkraflutninga á sjúkrahús og frá sjúkrahúsi skv. 43. gr. 1. mgr. stl. i, laga nr. 67/1971 um almannatryggingar, sbr. breytingu á þeim lögum nr. 87/1989 er kr. 2.100.

5. gr.

Tryggingastofnun ríkisins skal kynna almenningi efni þessarar reglugerðar rækilega.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 43. gr. laga nr. 67/1971 um almannatryggingar sbr. breytingu á þeim lögum nr. 87/1989 og öðlast gildi 15. febrúar 1990. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 264/1989 um breytingar á reglugerðum um greiðslur sjúkratryggðra samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67, 20. apríl 1971 með síðari breytingum og reglugerð nr. 94/1983 um greiðslur sjúkratryggðra í kostnaði við sjúkraflutninga.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 1. febrúar 1990.

Guðmundur Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

G J A L D S K R Á

fyrir þjónustu á vegum Heyrnar- og talmeinastöðvar Íslands.

1. gr.

Fyrir hverja læknisskoðun og heyrnarrannsókn greiði sjúkratryggður kr. 900. Elli- og örorkulífeyrisþegar greiða þó kr. 300. Undanþegnir þessu gjaldi eru allir nemendur Heyrnleysingjaskóla Íslands svo og börn og unglingar að 18 ára aldri, sem reynast það heyrnarskert að þau þurfi á heyrnartæki að halda.

2. gr.

Fyrir hverja rafhlöðuúthlutun (6 rafhlöður) greiða elli- og örorkulífeyrisþegar kr. 150. Aðrir greiða að fullu nema börn og unglingar, sem eru undanþegin gjaldi sbr. 1. gr.

3. gr.

Um gjald fyrir hverja heyrnarrannsókn á vinnustöðum fer samkvæmt samkomulagi við hlutadeigandi vinnustaði. Þessi gjöld skulu þó ætíð standa undir öllum kostnaði stöðvarinnar við þessar rannsóknir.

4. gr.

Heyrnar- og talmeinstöð Íslands annast innheimtu gjalda samkvæmt gjaldskrá þessari.

5. gr.

Ofangreind gjaldskrá, sem sett er með stöð í 6. gr. laga 35/1980 um Heyrnar- og talmeinstöð Íslands, öðlast gildi 15. febrúar 1990. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 263/1989.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. febrúar 1990.

Guðmundur Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breytingu (8.) á reglugerð nr. 246/1982 með síðari breytingum um greiðslur almannatrygginga í lyfjakostnaði.

1. gr.

3. gr. hljóði svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en þeim sem um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér greinir:

Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá I og II greiðir sjúkratryggði fyrstu 750 krónurnar en sjúkratryggingar það sem vantar á fullt verð. Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða 230 krónur fyrir hverja afgreiðslu. Ávísi lækni sjúkratryggðum lyfi sem skráð er í fylgiskjali með reglugerð þessari greiðir hann 550 krónur fyrir hverja afgreiðslu og elli- og örorkulífeyrisþegar 170 krónur. Fylgiskjalinu má breyta með auglýsingu.

Með afgreiðslu (ordination) er hér átt við lyfjamagn er svarar til 100 daga notkunar, miðað við notkunarfyrrisögn læknis. Sé ávísað magn meira en nemur 100 daga notkun, ber sjúkratryggðum að greiða eitt gjald, sbr. 1. mgr. fyrir hvert 100 daga tímabil eða brot úr því. Ákvæði þessarar málsgreinar taka aðeins til lyfja til inntöku í afmældum lyfjaformum (töflur, hylki, skammtar), stungulyfja og lyfjaforma til inntöku, þar sem engin tvímæli eru um skömmtunarmagn (mixtúrur, dropar), en ekki til húðlyfja, öndunarfæralyfja né augn- og eyrnalyfja (ATC-flokkar, D, R og S).

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk er um getur í þessari grein, greiðir sjúkratryggður það verð.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í lögum nr. 67/1971 um almannatryggingar með síðari breytingum, öðlast gildi 15. febrúar 1990.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. febrúar 1990.

Guðmundur Bjarnason.

Páll Sigurðsson.